

HANDÓ PÉTER

Dávid

Elöttem sír, behorpad a táj –
valami készül, valami vár.
Szemben állok az erősebbel,
Remeg bennem a szinte-cmber.

1989. júl. 23.

Philoktetés

elveszett erős szavam
emlékét égre tartva
meredek mint a balta
mielőtt fába zuhan

1989. jan. 21.

Odüsszeusz

Mint ki Ithakába pihenni tér meg,
de nyugtalan marad –
harcban edzett szájon
a törpeség bíborszava fölfakad.

1989. aug. 5.

PENDERIK TAMÁS

láthatatlan

elfogyasztott éjszakák
süllyedő hajó
kifürkészett sziklák közt
pocsolyába nézve
láthatatlan tenger
másik volna jó

vagy én

megmenekülnek ők is
valamennyien idelenn
a süketnek dalt ígérő néma
és minden rajtuk röhögő
valaki holnap
vagy én ma

nem az

ez már nem az
elképzelt s megélt szavak
más a köd szaga
fanyar nyálak gyűlnek
burjánzik odabenn a mag
kivülről csendéletnek látszik
köpni volna jó
de nem szabad

torzó

félíg feszült kettőnk közé
neked s nekem túl merész
akadálynak híd helyett
a lealkudott egész